

- позиція кожного співробітника в загальній структурі організації, що описує його публічний авторитет або ж статус, задовольняє його потреби в забезпечення свого існування, як мінімум, настільки ж ґрунтовно, як і величина зарплати;
- розуміння кожною людиною персональних умов трудової діяльності слід оцінювати не як «факт», а як «симптом», тобто не як констатацію, які склалися фактично з умов особистої трудової діяльності, а в якості фактору його індивідуально-психологічної або суспільної ситуації на виробництві.

Таким чином, для ефективного функціонування підприємства необхідно виробити оптимальну систему впливу на працівників організації. Мотивація персоналу займає одне з головних місць в управлінні персоналом. Мотивація є невід’ємною частиною управлінської роботи. Використання стимулів і є основою процесу стимулювання діяльності співробітників. Суть стимулювання полягає у всесторонньому впливу менеджменту на персонал, який йде від певного керівника або органу управління та ґрунтується в основному на суб’єктивному розумінні системи управління цього впливу, спрямованого на мотиви працівників.

Список використаних джерел:

1. Гвініашвілі Т. З. Проблеми розвитку персоналу на промисловому підприємстві / Т. З. Гвініашвілі, В. М. Шаповал // Сталій розвиток підприємств, регіонів, країн : матеріали Міжнародної наукової конференції (м. Дніпропетровськ, 5–7 листопада 2012 р.). – Дніпропетровськ: НГУ, 2012. – Т. 2. – С. 67–69.
2. Мескон М. Х. Основы менеджмента / М. Х. Мескон, М. Альберт, Ф. Хедоури. – М. : Дело, 2015. – 437 с.

К. е. н. Гвініашвілі Т. З., Бессонова О. П.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

РОЛЬ РЕСУРСНОГО ПОРТФЕЛЯ

У ФОРМУВАННІ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ ПІДПРИЄМСТВА

Ефективне та конкурентоспроможне функціонування кожного підприємства є практично неможливим без якісного та економічно обґрунтованого розвитку його ресурсного портфеля. Для стійкого лідерства підприємства на ринку, для забезпечення конкурентоспроможного ресурсного портфеля підприємства

є необхідним розробка та впровадження унікального та нового підходу до формування та управління ресурсами підприємства [1, с. 81].

Вирішення задач управління підприємством потребує розгляду основних видів ресурсів. Об'єктивною передумовою функціонування суб'єктів господарювання є ресурси, головним завданням яких є генерація грошових потоків та створення цінності в процесі трансформацій. За таких обставин головною метою функціонування підприємства стає максимізація його вартості, а основною відмінною рисою управління є ціннісна орієнтація. Для досягнення зазначеної мети кожне підприємство повинно мати необхідні економічні ресурси [4].

Досліджуючи сучасні погляди на проблематику управління ресурсним забезпеченням діяльності підприємства, необхідно зазначити, що подальший розвиток ресурсної теорії спрямований на визначення потенціалу кожного ресурсу. Узагальнюючі погляди сучасних науковців на ключові положення ресурсної теорії, можна зробити такі висновки [2, с. 180]:

- усі компанії мають системні відмінності, тому що для реалізації стратегічних намірів, суб'єкт господарювання має свої унікальні ресурсні комбінації;
- розподіл ресурсів серед суб'єктів господарювання нерівномірний, що може забезпечити додаткові конкурентні переваги або, навпаки, погіршити ринкові позиції;
- ресурсний портфель для кожного підприємства є сталим. Тому кожна компанія намагається захистити свої стратегічні ресурси;
- головною передумовою для формування ефективної стратегії розвитку підприємства є досягнення рівноваги між використанням існуючих ресурсів і розвитком нових.

Успішність господарської діяльності та формування ефективної стратегії розвитку підприємства залежать від багатьох чинників, а саме: від їх ресурсного забезпечення, наявності прогресивних та унікальних технологій, конкуренції на ринку, можливостей підприємства та інтелектуальної складової. Вчені зазначають, що саме за допомогою важко імітованих та унікальних комбінацій ресурсів можливо забезпечити конкурентні переваги підприємства [3].

Наголос слід зробити на управління стратегічними ресурсами, які відіграють важливу роль при формуванні ресурсного портфеля. Особливі елементи та їх комбінації є основою формування організаційних, динамічних здатностей, досвіду та навиків як джерел компетенцій та здатностей компанії, що також мають потенціал генерації грошових потоків. Традиційно ресурсний портфель складається з п'яти елементів (рис. 1).

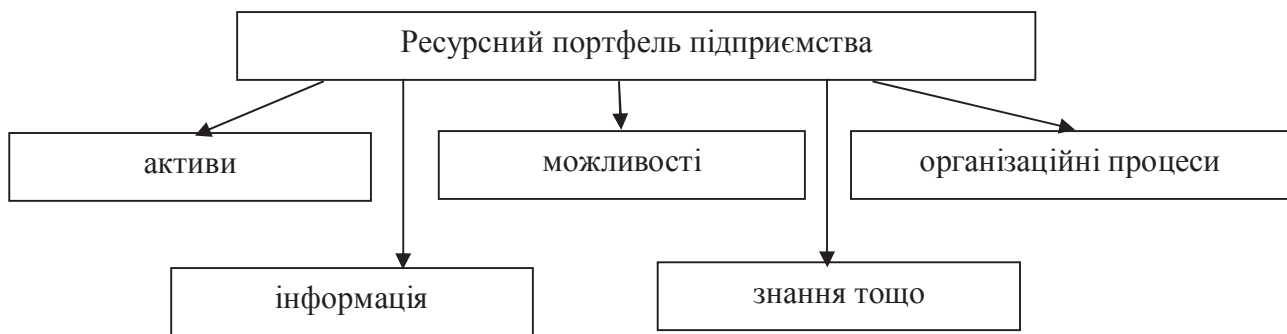

Рис. 1. Складові ресурсного портфелю підприємства [5]

При дослідженні основних положень ресурсної теорії, як висновок, можна зазначити, що підприємству важливо створювати та використовувати стратегічні ресурси та їх комбінації, що забезпечить високий рівень економічної безпеки цього підприємства. Важливо, аналізувати та захищати стратегічні ресурси, використовуючи такі бар'єри, що завадять їх поширенню серед конкурентів та забезпечать економічну безпеку підприємства. При накопиченні ресурсів, що є стратегічно важливими, та забезпеченні їх взаємодоповнюваності, можливо досягти сталого розвитку підприємства [4, с. 112].

Підтримка досягнутого рівня розвитку підприємства за рахунок захисту та забезпечення ресурсної рівноваги, скорочення тривалості періоду відтворення стратегічних ресурсів забезпечить підприємству стійкого лідерства серед інших підприємств.

Список використаних джерел:

1. Grynko T. Organisational and economic mechanism of business entities' innovative development management / T. Grynko, T. Gviniashvili // Economic annals-XXI. – 2017. – №165 (5-6). – P. 80–83.
2. Кошевий М. М. Тенденції розвитку промислового сектору національної економіки та наукоємних виробництв в Україні / М. М. Кошевий // Теоретичні та прикладні аспекти

- підвищення конкурентоспроможності підприємств : колект. моногр. у 4 т. / за ред. О. А. Паршиной. – Дніпропетровськ : Герда, 2013. – Т. 1. – С. 174–191.
3. Velychko, O., Velychko, L. (2017). Logistical modelling of managerial decisions in social and marketing business systems [Електронний ресурс]. Journal of International Studies, Vol. 10, No. 3, pp. 206-219. Режим доступу : http://www.jois.eu/?366,en_logistical-modelling-of-managerial-decisions-in-social-and-marketing-business-systems
  4. Козаченко А. В. Экономическая безопасность предприятия: сущность и механизм обеспечения : моногр. / А. В. Козаченко, В. П. Пономарев, А. Н. Ляшенко. – К. : Либра, 2003. – 280 с.
  5. Підлісецький Г. М. Підвищення ефективності використання ресурсного потенціалу підприємств / Г. М. Підлісецький // Економіка АПК. – 2008. – № 5. – С. 65–68.

К. е. н. Гвініашвілі Т. З., Буцак Ю. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ПРОБЛЕМИ ПЛАНУВАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВАХ В УМОВАХ КРИЗИ РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ

На сучасному етапі ринкових перетворень в економіці найважливішою умовою, від успіху якої залежить не тільки подальший розвиток, але і виживання багатьох підприємств, є підвищення ефективності їх діяльності та адаптації до ринкових умов господарювання. Найважливішим інструментом при досягненні підприємством своєї мети є планування, призначення якого полягає в необхідності максимального врахування всіх внутрішніх і зовнішніх чинників, з метою забезпечення оптимальних умов для сталого розвитку підприємства.

За сучасних умов планування є однією з найвагоміших умов ефективного функціонування будь-якого суб'єкта підприємництва. Адже необхідність планування стосується всіх основних сфер його діяльності, зокрема: збут, фінанси, виробництво, закупівлі, наукові і проектні розробки тощо. Планування ґрунтується на виявленні та прогнозуванні попиту, аналізі та оцінці наявних ресурсів і перспектив розвитку господарюючого суб'єкту [1].

Питанням планування присвячені роботи багатьох учених-економістів: Акоффа Р., Бенвенисте Г., Тарасюка Г. С., Богатирьова А. М., Брю С. Л., Бухалкова М. І., Вачугова Д. Д., Осипова В. І., Хойера В. І., Маркова В. О., Залуцького І. А. та інших.